

ваха. Ето, че следъ смъртъта на страшния Иваница и неговиятъ наследникъ, този неизвестенъ, дързъкъ Асѣнь Борилъ, искаше да премѣри сили съ тѣхъ...

Е добре. Нищо, че сж обещаваха веднага да заминатъ за Тесалоника.

Кралица Маргарита може да почака. Тежко и на графъ Биандрате, ако смѣе сега да използува мжчнотиитѣ му съ тази нова брань. После ще бжде сто пжти по-зле наказанъ.

Но сега... Сега за Анри нѣмаше друга грижа, друга мисль — да срещне отново предъ стенитъ на Адрианополъ ония, които не оставяха на мира господарството му съ дръзкитѣ си планове. Не можеше да има мѣсто за две силни царства въ тѣзи земи.

Или латинитѣ, или българитѣ трѣбваше да бждатъ господари на Адрианополъ, Филипополъ, Тесалоника и Константинополъ.

Въ стаята се втурна пламналь отъ възбуждение Жофруа дьо Вилхардуенъ.

— Българитѣ отново предизвикватъ! Бѣжанцитѣ отъ цѣла Романия се стичатъ надолу къмъ морето, ужасени отъ нашествието имъ! Какво ще заповѣдашъ, милостивий господарю?

— Всички барони да дигнатъ опълченията си къмъ Силиври. Отъ тамъ ще приберемъ по пжтя си гарнизонитѣ на останалитѣ крепости по посока къмъ Адрианополъ...

Маршалтъ разбира. Наведе глава съ покорно движение.

Битката щѣше да бжде за животь и смъртъ.

4.

Никога по-горещо и душно лѣто не бѣ слизало надъ скалистия Търновъ. Но колкото въздухътъ бѣ тежъкъ и парливъ — непоносимъ за тѣлото, толкова по-парлива и непоносима бѣ тревогата, която притискаше душитъ на всрчки, които бѣха изпратили бранници заедно съ царъ Бсрила на югъ, противъ латинитѣ. Отъ първата решителна битка щѣше да заличи на чия страна ще тежи меча